

Fotografové a kinoreklama

Kdo z vás vážení čtenáři ví, že ještě do nedávné doby fotografové připravovali také diapozitivy do kin? Tedy diapozitivy převážně reklamní a propagační, které promítáč před filmem pouštěl divákům. Nevíme, koho to kdysi napadlo, jisté je, že tento typ reklamy se používá dodnes. Samozřejmě jsou reklamní „slajdy“ nyní poplatné době jak po stránce techniky zhotovení – žádný film se již nepoužívá, tak i formou zpracování sdělení.

fotografové Valaška

Jak se vlastně takový diapozitiv vyráběl, se pokusím stručně nastínit v následujících řádcích. Fotograf – převážně profesionál v ateliéru nebo v nějakém průmyslovém nebo kulturním zařízení obdržel podklady – na čtvrtce papíru zhotovené reklamní sdělení s pokyny, jak se má dále zpracovat.

Pak byly dvě možnosti. Buď se provedla reprodukce na barevný inverzní film (diapozitiv) a nebo, což byla převážná většina případů, se provedlo nasnímání v reprodukcím vakuovém rámu pod sklem na negativ. Z něj se následně zhotovila kopie pomocí zvětšovačku nebo kontaktní kopírky na tzv. „technický film“, který byl již ve formátu pro promítání v kinech, tj. 7x7 cm.

Aby byl reklamní vjem pro diváka působivější, tak se takový „slajd“ ještě barevně koloroval – pěkně ručně pomocí štětečku a anilinových barev. Nakonec se provedla adjustace mezi dvě tenká sklíčka olepená vodou vlhčenou páskou a mohlo se jít promítat.

Cesta, než byl divák v přítmí kinosálu lákán na návštěvu

UPOUTÁVKY. Kolorovaná kinoreklama na přednášku vsetínské hvězdárny a k návštěvě hvězdárny.

Foto: archiv Muzeum regionu Valaška

nového filmu nebo nějaké kulturní akce v místě bydliště, byla z dnešního pohledu poměrně komplikovaná.

Mohl bych zde uvést typy fotomateriálů a vývojek, které se k tomu účelu používaly. Řeknu vám nezasvěceným něco názvy ORWO FU5, FO5, FU52, FOMA N21, reprodukcí kontrastní vývojka apod.? Asi ne. Ale nezufovejte, již se pro tento účel nepoužívají. To ví jen pamětníci, kteří s těmito produkty přišli do styku ve své fotolaboratoři. Ti si možná vzpomenou a nostalgicky zamáčknou „slzu“ vývojky u svého oka.

» Aby byl reklamní vjem pro diváka působivější, „slajd“ se ještě barevně koloroval – ručně pomocí štětečku a anilinových barev.

A jako obvykle, jak je v mých člancích zvykem, uvedu i příklad, u kterého jsem byl osobně jako fotograf přítomen. S technickými filmy, reprodukcemi a diapozitivy jsem denodenně pracoval při svém působení v podniku Zbrojovka Vsetín.

To byly stovky a tisíce zhotovených reprodukcí. Ale nepamatuji, že bych tam kdy vyráběl nějaký „diáček“ pro kino. Zato v Muzeu na zámku to bylo jinak. Ne pro mne, ale pro mého předchůdce, pana Langeru. Ten těchto „kinoreklam“ vyrobil stovky, možná tisíce.

Několik se jich dochovalo i v bývalé fotokomoře na zámku, kterou jsem po něm „zdědil“. A právě při jejich prohlížení mne napadl námět na dnešní příspěvek... Ať žije film, ať žije reklama!

Milan Ošťádal, Muzeum regionu Valaška